

1. Trenkovou roklí jsme táhli, poslední nám ujel vlak.
Do srubu z omšelých trámů, osadní vyryl jsem znak.
Zas kouř nás do očí štípá, prokletej deštivej den,
sám ďábel nám tohle spískal, vyjet si na lehkou ven.
2. Před léty déšť studil méně,
nevadil mráz nebo sníh.
Z osady zbylo nás málo,
utichnul bouřlivej smích.
3. Stáří nám do oken kouká,
po létech sejdeme se snad.
Podzimní vítr zas fouká,
přeci jen vrátím se rád.

Sólo kytara

4. Na louce chajdy nám stárnou,
z totemu barvy smyl déšť.
Zhasína oheň je ráno,
tak končí jedna z mých cest.